

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobci: a) J. S.
b) P. S.
c) N. M.
c) S. M.
všichni zastoupeni advokátem JUDr. Pavlem Holubem
sídlem Kopečná 14, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno

za účasti osoby zúčastněné na řízení:
D. S.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2020, č. j. JMK/71416/2020, sp. zn. S-JMK 169805/2019 OSPŽ

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 25. 5. 2020, č. j. JMK/71416/2020, **se ruší** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 20 228 Kč, a to k rukám jejich advokáta JUDr. Pavla Holuba do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se včas podanou žalobou domáhali zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městyse L. (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 25. 9. 2019, č. j. LUK 378/2019. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl návrh žalobkyně J. S., nar. X, dle § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“), o zrušení údaje o místu trvalého pobytu osoby zúčastněné na řízení na adrese X, neboť nebyla splněna jedna z podmínek stanovených § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel spočívající v zániku užívacího práva k části objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu Ing. D. S.

II. Obsah žaloby

2. Rozhodnutí žalovaného trpí vadami, věc byla nesprávně hmotně-právně posouzena.
3. Dlužník (zde společnost FERROCOM a.s., IČ: 26243989 (dále jen „FERROCOM“), jejímž předsedou představenstva je Ing. S.) má dle § 210 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), dále jen „insolvenční zákon“, povinnost poskytnout insolvenčnímu správci veškerou součinnost při zjišťování majetkové podstaty. Zamlčení existence nájemní smlouvy je nutno vnímat jako porušení této zákonné povinnosti.
4. Bylo by nespravedlivé, aby nesplněním povinnosti dlužníka bylo kráceno vlastnické právo nového nabyvatele, jenž tak bude v nakládání s předmětnou nemovitostí omezen. V insolvenčním řízení se předpokládá, že veškeré závazky dlužníka budou známy, tedy že nový věřitel bude mít o situaci ohledně právního stavu nemovitosti přehled. Nelze po něm spravedlivě požadovat, aby vstoupil do práv a povinností vzniklých na základě nájemní smlouvy, o jejíž existenci nebyl informován ani insolvenční správce, ani nabyvatel. Žalobce odkazuje na § 283 odst. 5 a § 285 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona. V okamžiku, kdy bylo nájemní právo zatajeno, je vyloučena možnost použití § 2221 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), což však učinil žalovaný. Nájemní smlouva a závazky z ní vyplývající na nového nabyvatele nepřecházejí. Nájemní právo tak okamžikem zpeněžení majetkové podstaty, tedy konkrétně prodejem či vydražením nemovitosti, zaniklo.
5. Správní orgán I. stupně, potažmo žalovaný, si měly vyhodnotit předběžnou otázku platnosti nájemní smlouvy pana Ing. S., z níž vyplývá, že dne 3. 1. 2012 společnost FERROCOM dala Ing. S. do nájmu pokoj č. 1 v Penzionu u V. na adrese X. Nájemní

smlouva je podvrh a nelze k ní přihlížet, neboť je nicotným či neplatným a účelově vytvořeným právním aktem, s nímž zákon nespojuje žádné právní důsledky.

6. Smlouva je datována ke dni 3. 1. 2012 a odkazuje na občanský zákoník, který v té době ještě nebyl přijat, tudíž neměl přidělené číslo (k tomu došlo až v březnu 2012) a účinnosti občanský zákoník nabyl až 1. 1. 2014. Smlouva tedy nemohla být uzavřena tak, jak tvrdí Ing. S. Smlouva tedy byla vytvořena dodatečně a účelově pro potřeby předmětného správního řízení. Podpisy na smlouvě nejsou ověřeny, přičemž je za obě strany podepsal pan Ing. S., a to jako předseda představenstva za pronajímatele a jako fyzická osoba za nájemce.
7. Dle informací žalobců k úhradě nájemného ze strany fyzické osoby ve prospěch společnosti FERROCOM nedošlo. Žalobci navrhuji tuto skutečnost prokázat dotazem u insolvenčního správce společnosti FERROCOM.
8. Uvedené jednání Ing. S. je protiprávní. Dle § 6 odst. 2 občanského zákoníku nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého či protiprávního činu, či z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu, a dále dle § 8 občanského zákoníku zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.
9. Žalovaný se uvedenými skutečnostmi, přestože byly namítány, blíže nezabýval a nijak se s nimi nevypořádal. Žalovaný neplatnosti, nicotnosti předložené nájemní smlouvy pouze poukázal na skutečnost, že Ing. S. trvá na tom, že je smlouva platná, a dále odkázal žalobce na občanskoprávní řízení. V otázce námítky postupu v rámci insolvenčního řízení žalovaný pouze uvedl, že není oprávněn hodnotit průběh insolvenčního řízení, které dle jeho názoru nemá bezprostřední vliv na správní řízení.
10. Závěrem proto žalobce navrhl, vzhledem k popsáným skutečnostem, provedenému dokazování a nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí žalovaného, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal náhradu nákladů žalobcům.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný nejdříve popsal skutkový stav, posléze se vyjádřil k námítkám žalobců. Konstatoval, že mu nepřísluší posoudit, zda zamlčení existence práva nájmu je takovou „ostatní závadou“ vážnoucí na zpeněžovaném majetku, která má za následek zánik nájemního vztahu. Není postaveno najisto, že ze strany Ing. D. S. skutečně k zamlčení existence nájemní smlouvy došlo. Žalovaný odkazuje na ust § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel. Podmínky zániku užívacího práva občana k objektu i faktického neužívání objektu musí být splněny současně, a to v době vydání rozhodnutí. Žalobci své zákonné povinnosti stanovené ust. § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel, nedostáli, neboť neprokázali existenci důvodů uvedených v odst. 1 písm. c), tedy zánik užívacího práva Ing. D. S. ve správním řízení neprokázali. Zákon o evidenci obyvatel v § 12 odst. 1 písm. c) stanoví jednoznačně podmínky, za nichž správní orgán údaj o místu trvalého pobytu občana zruší. V tomto řízení nelze zohlednit žádné otázky týkající se vztahů mezi účastníky řízení, ať jde o problematické osobní vztahy, finanční či jiné otázky. Důvody, pro které se žalovaný nezabýval námítkami žalobců uvedenými v jejich odvolání proti žalobou napadenému rozhodnutí, jsou v jeho odůvodnění dostatečně uvedeny.
12. Žalovaný setrval na svém stanovisku a navrhl, aby krajský soud podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

13. Osoba zúčastněná na řízení, Ing. S. (dále také „účastník řízení“), uvedl, že Krajský úřad Jihomoravského kraje Brno se věci zabýval dostatečně pečlivě a rozhodl po právu. Užíval objekt na základě nájemních smluv, které byly upravovány dle rozsahu jeho podnikání. V době, kdy došlo k rozšíření podnikání a vytvoření společnosti FERROCOM, byl v objektu vybudován pension a nájemní smlouvy účastníka řízení byly upraveny v daných možnostech tak, aby bylo zajištěno užívání části objektu pro Ing. D. S. Trvalý pobyt měl účastník řízení v tomto objektu zachován, stejně jako právo užívání objektu, byť v částečném rozsahu. Po vstupu společnosti FERROCOM do insolvenčního řízení převzal předmětnou nemovitost insolvenční správce, včetně veškerého majetku včetně účetních dokladů, smluv, bankovních výpisů, závazkových vztahů atd. Současně již při přebírání objektu byl správce upozorněn na fakt trvalého pobytu i užívacího práva Ing. D. S. Pošta účastníku řízení stále docházela na uvedený objekt a správce byl opakovaně vyzýván k umožnění přístupu do budovy. Během insolvenčního řízení ani při jeho skončení neobdržel účastník řízení od správce výpověď z nájemního vztahu. Po skončení insolvenčního řízení se účastník řízení domáhal po žalobcích vstupu do části objektu. Žalobkyně paní S. však byla nečinná, telefonní hovory přerušila, odmítala reagovat na písemné výzvy. Stejně se k věci stavěl i právní zástupce žalobců JUDr. Pavel Holub. Účastník řízení požádal o pomoc při řešení vstupu do objektu i policii ČR. Důvody o zamlčení a další uváděné skutečnosti proti nájemnímu vztahu považuje účastník řízení za vykonstruované.
14. Účastník řízení tedy nezatajil či nezamlčel existence práva nájmu, neboť je nepochybné, že tyto skutečnosti byly známy správci, stejně jako v místě bydliště účastníka řízení, včetně správního orgánu Obce L. Žalobci tedy o těchto skutečnostech již v době uvažování o koupi z majetkové podstaty insolvenčního správce věděli. Při zpeněžování nemovitosti společnosti FERROCOM správce původně vycházel z ocenění zpracovaného 23. 5. 2011 na částku 14 500 000 Kč společností EQUITA Consulting s.r.o. Praha 1. Nyní, kdy žalobci nemovitosti ve skutečnosti nabyli za „směšnou“ částku nepřesahující 2 000 000 Kč, nehodlají dostát převzatým závazkům a chovají se nemorálně. Právo trvalého pobytu k předmětné nemovitosti má účastník řízení zachováno, stejně tak i právo užívací, tj. nájemní právo, které přešlo na nového vlastníka nemovitosti, tedy na žalobce.
15. Pan Ing. D. S. jako osoba zúčastněná na řízení navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud dle § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přičemž dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
17. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobci v podané žalobě uplatnili rovněž námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, zabýval se krajský soud dále otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je totiž vadou natolik závažnou, k níž je

krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex offio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno.

18. K uvedené námitce zdejší soud na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi žalobkyní uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
19. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaný ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl. Namítanou nepřezkoumatelnost krajský soud v daném případě neshledal, a proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.
20. V posuzované věci správní orgány zamítly na základě návrhu oprávněných osob, uvedené v § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel, žádost žalobců o zrušení místa trvalého pobytu osoby zúčastněné na řízení, Ing. S.
21. Podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel rozhodne ohlašovna o zrušení údaje o místu trvalého pobytu, pokud zaniklo užívací právo občana k objektu nebo vymezené části objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana a neužívá-li občan tento objekt nebo jeho vymezenou část. Tyto podmínky, tedy zánik užívacího práva a současně prokázání, že občan objekt neužívá, musí být v době vydání rozhodnutí splněny kumulativně.
22. Podle § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel rozhodne ohlašovna o zrušení údaje o místě trvalého pobytu podle odstavce 1 písm. c) pouze na návrh vlastníka objektu či jeho vymezené části nebo na návrh oprávněné osoby uvedené v § 10 odst. 6 písm. c). Navrhovatel je v takovém případě povinen existenci důvodů uvedených v odstavci 1 písm. c) ohlašovně prokázat.
23. Ze správního spisu v této souvislosti vyplynulo, že již dne 2. 5. 2019 podali žalobci návrh na zrušení údaje o trvalém pobytu osoby zúčastněné na řízení, Ing. S., na adrese L. 76, Z. (dále také „předmětná nemovitost“). J. S., která předmětný návrh podala, uvedla, že je spolumajitelkou předmětné nemovitosti a jako zplnomocněný zástupce všech majitelů

objektu prohlašuje, že s panem S. nemají uzavřenou žádnou dohodu o právu a udržování jeho trvalého pobytu ani jim není známa existence takové dohody.

24. Úřad městyse L. vydal dne 25. 9. 2019 pod č. j. LUK378/2019 rozhodnutí, jímž žádosti J. S. nevyhověl. Žalobci napadli uvedené rozhodnutí odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 5. 2019, č. j. JMK 71416/2020, zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil.
25. Soud nahlédnutím do spisového materiálu zjistil, že J. S. zaslala dne 14. 8. 2019 Úřadu městyse L. vyjádření, v němž mimo jiné navrhla doplnit dokazování o doklad svědčící o úhradě nájemného, dále navrhla vyzvat insolvenčního správce společnosti FERROCOM a vyžádat sdělení, zda je předmětná platba za nájem evidována v účetnictví společnosti, a zda vůbec je předmětný závazek společnosti vzniklý z titulu uvedené nájemní smlouvy u společnosti zaevidován a zda je tato listina jako podklad pro přijetí předmětného zdanitelného plnění známa.
26. Co se týče námítky zamlčení existence nájemní smlouvy insolvenčnímu správci, ze spisového materiálu vyplývá, že správní orgány návrh žalobců zcela opominuly. Žalovaný pouze uvedl, že není oprávněn hodnotit průběh insolvenčního řízení. Zdejší soud považuje za absurdní, pokud žalovaný zdůrazňuje, že existenci důvodů je povinen prokázat navrhovatel, a přitom důkazní návrhy uplatněné u správního orgánu I. stupně opominul a nevyjádřil se k nim.
27. Přestože důkazní břemeno leží na navrhovateli, správní orgány musí postupovat podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Ustanovení § 50 správního řádu ukládá správním orgánům jistou součinnost při opatřování důkazů. Pokud tedy žalobci navrhli důkazy, správní orgány se měly tímto návrhem zabývat a řádně odůvodnit, proč jejich zajištění a provedení je či není třeba. Takový postup však v řešeném případě nebyl. Rovněž soud považuje za nutné zdůraznit, že správce konkurzní podstaty by nemusel žalobcům požadované informace sdělit, ovšem správnímu orgánu by jej sdělit měl.
28. Dále žalobci namítali skutečnost, že si měly správní orgány vyhodnotit předběžnou otázku platnosti nájemní smlouvy. Správní řád v § 64 odst. 1 písm. c) umožňuje správnímu orgánu přerušit řízení, probíhá-li řízení o předběžné otázce. Předběžnou otázkou se rozumí případy, ve kterých vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, kterém nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, nebo případy, ve kterých vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, ke kterému je správní orgán příslušný, avšak není možné tak učinit ve společném řízení (srov. také POTĚŠIL, L. a kol. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 335). Správní orgány mohou předběžnou otázku vyhodnotit s výjimkou toho, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt, kdo za něj odpovídá a otázek osobního stavu (§ 57 odst. 1 písm. c) správního řádu).
29. Správní orgán I. stupně žalobcům sdělil, že mu jakožto správnímu orgánu nepřísluší právo rozhodnutí ve věci platnosti nájemní smlouvy. Žalovaný žalobce odkázal na občanskoprávní žalobu. K namítané skutečnosti posouzení platnosti smlouvy jako předběžnou otázku se žalovaný nevyjádřil.
30. Otázka platnosti nájemní smlouvy nepochybně nebyla v občanskoprávním řízení v době rozhodování správního orgánu rozhodnuta (pokud by tomu tak bylo, tak by žalobci o tom museli mít vědomost a správnímu orgánu a později soudu by to sdělili), tudíž nic nebránilo

správnímu orgánu v tom, učinit si o této otázce úsudek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 29. 4. 2004, č. j. 6 A 14/2000-83).

31. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 6. 2011, č. j. 6 Ads 23/2011-60 uvedl: „Ustanovení § 57 odst. 2 správního řádu odkazuje v případě, že probíhá řízení o předběžné otázce, na postup podle ustanovení § 64 SpŘ, které umožňuje správnímu orgánu řízení přerušit, neukládá mu však takovou povinnost. (...) správní orgán se může rozhodnout řízení nepřerušit například s ohledem na zásadu hospodárnosti a rychlosti řízení (§ 6 správního řádu).“
32. Z uvedeného vyplývá, že je na úvaze správního orgánu, zda probíhající řízení z důvodu existence předběžné otázky přeruší, či nikoliv. To je logické, neboť předběžné otázky mohou být rozličného charakteru, různé obtížnosti a mohou mít různý význam pro posouzení předmětu řízení. V předmětném řízení se správní orgány však skutečností, zda nájemní smlouva a její platnost je předběžnou otázkou, vůbec nezabývaly a pouze uvedly, že mu rozhodnutí o platnosti smlouvy nepřísluší (správní orgán I. stupně) či žalobce odkázal na občanskoprávní řízení (žalovaný). Takový postup shledává krajský soud nesprávným.
33. Stran námitky neplatnosti smlouvy krajský soud uvádí, že zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, byl vyhlášen ve sbírce zákonů dne 22. 3. 2012. Jak soud zjistil nahlédnutím na internetové stránky poslanecké sněmovny (<https://www.psp.cz/>), dne 3. 1. 2012, kdy měla být nájemní smlouva uzavřena, byl návrh zákona postoupen Senátu jako tisk 259, dokument 259/0. Tudíž je nepravděpodobné, že by Ing. S. v den podpisu smlouvy bylo známo číslo občanského zákoníku. Rovněž je nepravděpodobné, že by smlouva byla uzavírána podle zákona, který v dané době nebyl ještě téměř dva roky účinný.
34. Závěrem krajský soud uvádí, že se již nezabýval námitkami žalobců ohledně přechodu závazků na nového nabyvatele, úhrady nájemného, protiprávního jednání pana S., neboť s ohledem na výše konstatované vady řízení by jejich posouzení bylo prozatím předčasné a pro řádné rozhodnutí je potřeba dalších podkladů.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností shledal žalobu důvodnou, a proto podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil, neboť dospěl k závěru, že v daném případě došlo ze strany správních orgánů k podstatnému porušení ustanovení o řízení, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
36. Ve smyslu § 78 odst. 4 s. ř. s. krajský soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným krajským soudem v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení tedy budou správní orgány postupovat podle vysloveného závazného právního názoru, tedy opatří potřebné důkazní prostředky a tyto řádně zhodnotí.
37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
38. Žalobci dosáhli v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto mají právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna zástupce žalobců a náhrada hotových výdajů byla

stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, a to ve výši $2 \times 3\,100$ Kč a 2×300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Protože je zástupce žalobců plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 1 428 Kč, odpovídající dani (21 %), kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobcům dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 12 000 Kč.

39. Celkem tedy byla žalobcům vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 20 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.
40. Pokud se jedná o výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení, podle § 60 odst. 5 s. ř. s. platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných soud může osobě zúčastněné na řízení na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že krajský soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud proto rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. října 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu